07/05/2020

Τα Πατριαρχικά Αναλόγια στον καιρό του Κορωνοϊού

/ Γνώμες

Το κείμενο υπογράφει ο Ρωμηός

Γνωστή είναι από δεκαετίες η μυοπική αντίληψη ότι στην Πόλη όλα τελείωσαν και πλέον κανένα νόημα δεν έχει το όποιο ενδιαφέρον για τα όποια τεκταινόμενα εκεί. Μια τέτοια, ελλαδοκεντρική κατά βάση και όχι μόνο, προσέγγιση, στενά εθνοκεντρική και κοντόφθαλμη, δεν είναι μόνο ανυπόστατη, ανιστόρητη και ανακριβής, αλλά είναι και επικίνδυνη και αγενής για την τόσο σημαντική παρουσία του ρωμέικου στοιχείου στην αναντικατάστατη ιστορική κοιτίδα και την αείζωο πνευματική μήτρα του Γένους των Πανορθοδόξων.

Σε όλη αυτή την περίοδο της παγκόσμιας επιδημίας το ομογενειακό στοιχείο της Πόλης έδειξε το μεγαλείο και την εσωτερική του δύναμη και ακατάβλητη αντοχή. Οι Επιτροπές των Κοινοτήτων στάθηκαν κοντά στους ανήμπορους και δοκιμαζόμενους συμπολίτες τους, οι διοικήσεις και οι καθηγητές των Εκπαιδευτικών μας Ιδρυμάτων συμπαραστάθηκαν στις οικογένειες και την μαθητιώσα νεολαία μας, οι Σύνδεσμοι και οι Φιλόπτωχες Αδελφότητές μας δεν

ανέστειλαν την λειτουργία και τις δράσεις τους και κάποιες εκκλησίες μας συνέχισαν να λειτουργούν, ακολουθώντας πιστά και με ευλάβεια την τήρηση των υγειονομικών προϋποθέσεων, σύμφωνα και με τις σχετικές οδηγίες της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας.

Όμως, όπως είναι φυσικό, μπροστάρης και πρωτοπόρος σε όλη αυτή την προσπάθεια υπήρξε ο Πρώτος της Ορθοδοξίας μας, ο Πατριάρχης του Γένους μας. Εργαζόμενος νυχθημερόν στο Πατριαρχικό Του Γραφείο, σε συνεχή επικοινωνία με τους μεγάλους του κόσμου, με τους Προκαθή--με-νους των άλλων Εκκλησιών, με τους Ιεράρχες του Θρόνου και προσευχόμενος αδιαλείπτως υπέρ υγείας, ειρήνης και ευστάθειας του σύμπαντος κόσμου, δεν έπαυσε να αποτελεί το πρότυπο, τον οδηγό και τον φιλόστοργο Πατέρα όλων μας. Κοντά Του οι αφοσιωμένοι πατέρες της Πατριαρχικής Αυλής, από τον Μεγάλο Πρωτοσύγκελλο Ανδρέα μέχρι τον νεώτερο Πατριαρχικό Διάκονο, συνέχισαν με αυταπάρνηση και απαντοχή να υπη-ρετούν τους μακρόπνο-ους στόχους του οραματιστή Πατριάρχη Βαρθο-λομαίου, ο οποίος με την καθημερινή συμμετοχή του στα λατρευτικά δρώμενα του Φαναρίου εξέπεμψε κατά μοναδικό τρόπο ένα παγκόσμιο προσευχητικό, λειτουργικό και ποιμαντικό μήνυμα πρωτοφανών διαστάσεων, με τεράστια παραμυθητική απήχηση στις δοκιμαζόμενες καρδιές των απανταχού της γης Ορθοδόξων και όχι μόνο.
Χαρακτηριστικότερο όλων, όπως το απολαύσαμε επί μέρες σε απευ-θεί-ας τηλεοπτικές μεταδόσεις από τον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου, το παράδειγμα των πατέρων που ανέλαβαν τα ιστορικά και τιμημένα Πατριαρχικά Αναλόγια, σε αναπλήρωση των Πατριαρχικών Χορών. Με ταπείνωση, προσοχή και ιεροπρέπεια απέδωσαν εξαιρετικά τους τόσο ωραίους και κατανυκτικούς ύμνους της Μεγάλης Σαρακοστής και της Μεγάλης Εβδομάδας, αλλά και τους αναστάσιμους παιάνες της Διακαινήσιμης Εβδομάδας και του Πεντηκοσταρίου, αναπληρώνοντας επάξια το κενό και διατρανώνοντας πως «ανθεί και φέρει κι άλλο».

Ο Μέγας Αρχιδιάκονος Θεόδωρος Μεϊμάρης και ο Κωδικογράφος της Αγίας και Ιεράς Συνόδου Βοσπόριος Μαγκαφάς, όπως και οι νέοι Πατριαρχικοί Διάκονοι Βαρνάβας Γρηγοριάδης και Ιερώνυμος Σωτηρέλης, αλλά και άλλοι πατέρες της Αυλής, ένθερμοι θεράποντες της πατρώας μουσικής, δυναμικά μέλη του ιστορικού Σύν-δε-σμου Μουσικόφιλων Πέραν, άξιοι λειτουργοί των αναλογίων, κάποιοι δε εξ αυτών πτυχιούχοι και διπλωματούχοι της βυζαντινής μουσικής, αναδείχθηκαν οι χρυσές εφε-δρεί-ες του Οικουμενικού Πατριάρχη και έκαναν χειροπιαστό το πείσμα της Ρωμιοσύνης της Πόλης να ζήσει, να δημιουργήσει, να καθοδηγήσει και να εμπνεύσει, όπως πάντα μέσα στους αιώνες έκανε με μοναδική επιτυχία, παρά τις κατά καιρούς ιστορικές αντιξοότητες και τις πρωτόγνωρες ιδιαιτερότητες της

κάθε εποχής.

Αυτή την αλήθεια είδε, διέκρινε και αναγνώρισε ο σεπτός Προκαθήμενος της Ορθοδοξίας και ολόθυμα τους απέδωσε την Πατριαρχική ευαρέσκειά Του. Σε τιμητική ευχαριστήρια επιστολή που έστειλε στους καλλικέλαδους και μουσικοτραφείς τοποτηρητές πατέρες της πρω-το-ψαλτίας και της λαμπαδαρίας, αντίστοιχα, σημειώνει ο Πατριάρχης του Γένους μας: εκφράζουμε «τη υμετέρα αγαπητή Οσιολογιότητι τας θερμάς ευχαριστίας της κοινής πάντων ημών τροφού και προστάτιδος Μητρός Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, διά την πολύμοχθον και αποτελεσματικήν συμβολήν σας, διά της ενισχύσεως των ιερών αναλογίων του Πανσέπτου Πατριαρχικού Ναού κατά το παρελθόν δίμηνον, και δη από της Κυριακής της Σταυροπροσκυνήσεως και εντεύθεν, εις την αρτίαν και άψογον τέλεσιν των εν αυτώ Ιερών Ακολουθιών, συμφώνως προς την ευλογημένην μακραίω-νον λειτουργικήν τάξιν και παράδοσιν αυτης, ήτις διά μέσου των αιώνων καθηγιάσθη διά του κόπου και του τρόπου των προαπελθόντων Πατέρων ημων».
Και σε άλλο σημείο τονίζει ο Πατριάρχης την παγκόσμια εμβέλεια των Ακολουθιών στον Πατριαρχικό Ναό, γράφοντας κατά λέξη: «Πλαισι-ω-θέν-τες εις τα ιεροψαλτικά στασίδια, μετά την εσπευσμένην και αναγκαστικήν αποχώρησιν εντεύθεν των Πατριαρχικών Χορών, συνεπεία της πανδημίας του κορω-νοϊού, υπό πάντων των φιλοτίμως και πανευλαβώς προθυμοποιηθέν-των κληρι-κών της καθ’ ημάς Πατριαρχικής Αυλής, απεδώκατε την ψαλ-μωδίαν ... λίαν επιτυχώς, εν πιστότητι προς την μουσικήν παράδοσιν της Μεγάλης Εκκλησίας και κατά το παράδειγμα των πεπειραμένων και καλλιφώνων μυστών της Εκκλησιαστικής ημών Μουσικής, χειραγωγή-σαν-τες, τοιουτο-τρόπως, εις την προσευχήν, ως μαρτυρεί πλήθος μηνυμάτων και γραμ-μάτων ληφθέντων εις το Ιερόν Κέν-τρον, πάντας τους ανά την υφήλιον παρα-κολουθήσαντας τας προειρημένας Ιεράς Ακολουθίας εκ του Ιερού Φανα-ρίου πιστούς, χάρις εις τα μέσα της συγχρόνου τεχνο-λογίας, ανυψώσαντες αυτούς από των γηΐνων και εγκοσμίων εις τα ουράνια και υπερκόσμια».
Γελιούνται, λοιπόν, όσοι νομίζουν πως το ρωμέικο ήθος και στίγμα τελείωσε, νική-θη-κε, πάει. Εδώ, οι δυνάμεις των λίγων και αμέτρητων είναι αστείρευτες, ανίκητες, ακατάβλητες. Η βυζαντινή μουσική έγινε η απόδειξη πως «ο Θε-ός έχει βάλει την υπογραφή Του και δεν την παίρνει πίσω». Όσοι είμαστε εδώ, με πίστη στο Θεό, με αφοσίωση στον Πατριάρχη μας, με χρέος ιερό στο Γένος, θα συνεχίσουμε ακατάβλητοι την υπεράνθρωπη λαμπαδη-δρομία κρατώντας το Φανάρι του Γένους ολόφωτο και πυρακτω-μένο για τις επόμενες γενιές Ρωμιών κι Ορθόδοξων, για όλη την ανθρωπό-τητα, όσο μας δίνει πνοή και δύναμη ο Άγιος Θεός.